

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A1“ 2016-06-20 SKUNDO**

2016 m. rugpjūčio 24 d. Nr. S-173 (7-133/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršėlienės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovei
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

J. D.
A. P.

2016 m. liepos 26 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „A1“ (toliau – Pareiškėja) 2016-06-20 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, centrinis mokesčių administratorius) 2016-06-02 sprendimo Nr. 1A-219, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas 2016-06-02 sprendimu Nr. 1A-219 patvirtino Klaipėdos teritorinės muitinės 2016-04-20 sprendimą Nr. 6(SR10)-78.

Muitinės departamento sprendime nurodyta, jog Klaipėdos teritorinė muitinė 2015-12-18 sprendimu Nr. 6(SR10)-181 pripažino, kad laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūra, vykdyta pagal muitinės deklaraciją Nr. 14LTSR1000IM012707 (2014-10-13), lengvajam automobiliui *Volkswagen Passat* (kėbulo numeris *duomenys neskelbtini*) liko nebaigta ir, vadovaujantis 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 204 straipsniu, atsirado importo skola muitinei, baudos, ginčo prekės muitinę vertę nustatant remiantis Bendrijos muitinės kodekso 31 straipsnio nuostatomis: 999 Eur mitas, 2 318 Eur PVM, 46 Eur PVM delspinigiai ir 995 Eur (30 procentų dydžio) bauda.

Pažymėta, jog Pareiškėja, nesutikdama su minėtu Klaipėdos teritorinės muitinės sprendimu, kreipėsi į centrinį mokesčių administratorių. Muitinės departamentas, išnagrinėjęs Pareiškėjos skundą, 2016-02-10 priėmė sprendimą Nr. 1A-76, kuriuo skundžiamą Klaipėdos teritorinės muitinės sprendimą patvirtino.

Nurodyta, kad 2016-03-13 prašymu Pareiškėja kreipėsi į Klaipėdos teritorinę muitinę, prašydama perskaičiuoti lengvojo automobilio *Volkswagen Passat* (kėbulo numeris *duomenys neskelbtini*) importo mokesčius, pateikė automobilio vertinimo ataskaitą Nr. AV-16-062.

Į pastarąjį prašymą Klaipėdos teritorinė muitinė Pareiškėjai atsakė 2016-03-16 raštu Nr. (9.32.S)11D-3708 „Dėl informacijos pateikimo“, kuriame nurodė, kad vadovaujantis Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2009 m. birželio 26 d. įsakymu Nr. 1B-361 „Dėl Importuojamų naudotų transporto priemonių muitinio įvertinimo taisyklių patvirtinimo“

patvirtintų Importuojamų naudotų transporto priemonių muitinio įvertinimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 16 punktu, turto vertinimo ataskaitos pateikiamos iki apgadintų importuojamų naudotų transporto priemonių išleidimo. Šiame rašte muitinė taip pat nurodė, kad lengvajam automobiliui *Volkswagen Passat* (kėbulo numeris *duomenys neskelbtini*) 2015-12-18 sprendimu Nr. 6(SR10)-181 muitinė vertė buvo nustatyta, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 31 straipsniu, o vertinimo ataskaita Nr. AV-16-062(2016-03-10) yra pateikiama po prekės išleidimo, todėl Pareiškėjos prašymas perskaičiuoti muitinę vertę nebus patenkintas, bei pasiūlė Pareiškėjai raštu pareikšti nuomonę dėl numatomo priimti sprendimo.

2016-04-14 raštu Pareiškėja vietos mokesčių administratoriui paaiškino, kad nepateikė turto vertinimo ataskaitos iki ginčo automobilio išleidimo į laisvą apyvartą, nes nedeklaravo jokios kitos procedūros, išskyrus laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūrą pagal deklaraciją Nr. 14LTSR1000IM012707 (2014-10-13), ir neprašė muitinės apskaičiuoti importo mokesčių.

Klaipėdos teritorinė muitinė, išnagrinėjusi Pareiškėjos prašymą perskaičiuoti importo mokesčius ginčo automobiliui bei 2016-04-14 paaiškinimą, 2016-04-20 sprendimu Nr. 6(SR10)-78 nusprendė netenkinti 2016-03-14 prašymo dėl importo mokesčių perskaičiavimo lengvajam automobiliui *Volkswagen Passat* (kėbulo numeris *duomenys neskelbtini*), deklaruotam muitinės deklaracijoje Nr. 14LTSR1000IM012707.

Muitinės departamentas paaiškino, jog išnagrinėjęs Pareiškėjos skundą, skundžiamą vietos mokesčių administratoriaus sprendimą bei su jo priėmimu susijusius dokumentus, nustatė, kad ginčas šioje byloje vyksta dėl lengvojo automobilio, deklaruoto laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūrai, kurios formalumai nebuvo užbaigti ir atsirado bei Klaipėdos teritorinės muitinės sprendimu buvo apskaičiuota ir įregistruota mokestinė prievolė muitinei, muitinės vertės.

Sprendime pacituota Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2012-11-05 nutartis adm. byloje Nr. A-442-2627/2012, kurioje pažymėta, kad pagal „Muitinės kodekso 204 straipsnio 1 dalies a punktą, importo skola muitinei atsiranda neįvykdžius bent vienos iš prievolių, susijusių su importo muitais apmokestinamoms prekėms įformintos muitinės procedūros taikymu, nebent nustatyta, kad minėtas pažeidimas neturi esminės įtakos tinkamam atitinkamos muitinės procedūros taikymui. Skola muitinei pagal šią nuostatą atsiranda „neįvykdžius bent vienos iš prievolių, susijusių su <...> muitinės procedūros taikymu“, taigi yra susijusi su visomis prievolėmis, išplaukiančiomis iš atitinkamos muitinės procedūros (Teisingumo Teismo 2012 m. rugsėjo 6 d. sprendimo byloje *Döhler C-262/10*, 39 p.).“

Muitinės departamentas, remdamasis LVAT praktika, padarė išvadą, kad nagrinėjamo ginčo atveju laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūra lengvajam automobiliui *Volkswagen Passat* (kėbulo numeris *duomenys neskelbtini*), deklaruotam muitinės deklaracijoje Nr. 14LTSR1000IM012707, liko neužbaigta, todėl pagal Bendrijos muitinės kodekso 204 straipsnio nuostatas atsirado importo mokesčių skola muitinei.

Pabrėžta, jog Muitinės departamentas 2016-02-10 sprendime Nr. 1A-76 pažymėjo, kad nagrinėjamo ginčo atveju naudoti lengvieji automobiliai buvo deklaruoti ne išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūrai, bet į Bendrijos teritoriją buvo įvežti laikinai (t. y. turint tikslą juos perdirbti ir po to reeksportuoti galutiniam gavėjui Rusijos Federacijoje). Bendrijos muitinės kodekso 29 straipsnio 1 dalis numato, kad importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, t. y. kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais. Pagal 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, (toliau – Bendrijos muitinės kodeksą įgyvendinantis reglamentas) 147 straipsnio 1 dalį faktas, kad prekė yra parduota eksportui į Bendrijos muitų teritoriją, yra jos deklaravimas išleidimui į laisvą apyvartą muitinės procedūrai. Atsižvelgdamas į minėtą teisinį reglamentavimą ir į tai, kad Pareiškėja naudotą ginčo automobilį deklaravo ne išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūrai, bet įvežė laikinai, Muitinės departamentas nurodė, kad sandorio vertės metodas negali būti taikomas. Pastebėta, jog

tokį faktinių aplinkybių ir teisės normų aiškinimą yra pateikęs ir LVAT 2011-07-12 nutartyje adm. byloje Nr. A-143-2599/2011. Todėl Pareiškėjos skunde nurodytą aplinkybę, jog ji pateikė visus dokumentus sandorio vertės metodo taikymui, ir pagrįstai tikėjosi, kad sandorio vertės metodas bus pritaikytas ginčo prekės muitinei vertei nustatyti, Muitinės departamentas atmetė.

Akcentuota, jog dar 2015-11-09 raštu Nr. SR10-4(SR10)18187 Klaipėdos teritorinė muitinė kreipėsi į Pareiškėją dėl papildomų dokumentų ginčo automobilio muitinei vertei nustatyti pateikimo, tačiau jokių papildomų dokumentų nepateikus, 2015-12-18 Klaipėdos teritorinė muitinė priėmė sprendimą Nr. 6(SR10)-181 „Dėl muitinės deklaracijos duomenų taisymo ir mokestinės prievolės muitinei atsiradimo“, kuriuo pripažino, kad dėl nebaigtos laikinojo įvežimo perdirbti procedūros, įformintos pagal deklaraciją Nr. 14LTSR1000IM012707 (2014-10-13), atsirado mokestinė prievolė muitinei už ginčo prekę – lengvąjį automobilį *Volkswagen Passat* (kėbulo numeris *duomenys neskelbtini*). Muitinė vertė šiam automobiliui buvo nustatyta remiantis Bendrijos muitinės kodekso 31 straipsnio bei Taisyklių 22, 23 ir 24 punktų nuostatomis. Nesutikdama su šiuo sprendimu, Pareiškėja jį apskundė Muitinės departamentui, kuris 2016-02-10 sprendimu Nr. 1A-76 Klaipėdos teritorinės muitinės sprendimą patvirtino, t. y. nors Pareiškėja ginčijo vietos mokesčių administratoriaus sprendimu nustatytą automobilių (tarp jų ir šio ginčo automobilio) muitinę vertę, tačiau vertinimo ataskaitos su skundu taip pat nepateikė.

Pažymėta, kad Muitinės departamento 2016-02-10 sprendimo Nr. 1A-76 Pareiškėja neginčijo, todėl jis yra įsigaliojęs ir vykdytinas. Kadangi centrinis mokesčių administratorius minėtame sprendime dėl ginčo automobilio muitinės vertės pagrįstumo nustatymo pasisakė, todėl pakartotinai ginčo prekės muitinės vertės nustatymo klausimo Muitinės departamentas nenagrinėjo. Muitinės departamentas sprendė, kad Klaipėdos teritorinė muitinė taip pat pagrįstai nesprenė šio klausimo iš naujo, o Pareiškėjos nurodytas svarbias priežastis, kodėl turto vertinimo ataskaitų neteikė anksčiau (tikėjosi, jog automobilio muitinė vertė bus nustatyta sandorio vertės muitinio įvertinimo metodu), atmetė kaip nepagrįstas, nes dėl papildomų dokumentų muitinei vertei nustatyti muitinė į Pareiškėją kreipėsi dar 2015-11-09 raštu Nr. SR10-4(SR10)18187. Kadangi pagal Taisyklių 16 punktą turto vertinimo ataskaitos privalo būti pateikiamos iki apgadintų importuojamų naudotų transporto priemonių išleidimo, todėl padaryta išvada, jog Pareiškėja, norėdama, jog automobilio muitinė vertė būtų nustatyta įvertinant turimus defektus, galėjo šią teisę įgyvendinti, pateikdama turto vertinimo ataskaitą iki automobilio išleidimo į laisvą apyvartą (iki Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-12-18 sprendimo Nr. 6(SR10)-181 priėmimo). Pareiškėjai šia teise nepasinaudojus, ji prarado teisę ją įgyvendinti.

Pareiškėja nesutinka su Muitinės departamento 2016-06-02 sprendimu Nr. 1A-219.

Skunde nurodoma, kad Pareiškėja Šiaulių pirmos kategorijos krovinių poste pagal Klaipėdos teritorinės muitinės išduotą leidimą taikyti ekonominio poveikio turinčią muitinės procedūrą / galutinį vartojimą Nr. LT4LMLPS233 (2014-09-09) laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūrai deklaravo lengvąjį automobilį *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini* (2014-10-13 muitinės deklaracija Nr. 14LTSR1000IM012707).

Atkreipiamas dėmesys į tai, kad Pareiškėja, deklaruodama lengvąjį automobilį *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, kartu su 2014-10-13 muitinės deklaracija Nr. 14LTSR1000IM012707 pateikė sąskaitą faktūrą Nr. BAL-310 (2014-058-22), kurioje nurodyta prekės vertė 2700 JAV dolerių, t. y. muitinės vertė 7211,43 Lt deklaruota sandorio vertės metodu. Tačiau muitinė nepripažino deklaruotos lengvojo automobilio muitinės vertės, o muitinę vertę (34498,80 Lt) nustatė pagal VŠĮ „Emprekis“ leidžiamą žinyną „Autotransporto kainos Lietuvoje“. Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu patvirtino Klaipėdos teritorinės muitinės sprendimą, kuriuo buvo netenkintas Pareiškėjos 2016-03-14 prašymas dėl importo mokesčių perskaičiavimo lengvajam automobiliui *Volkswagen Passat*.

Teigiama, kad Pareiškėjos atveju taikytinas Bendrijos muitinės kodekso, galiojusio Klaipėdos teritorinės muitinės 2016-04-20 sprendimo Nr. 6(SR10)-78 priėmimo metu, 236 straipsnis, kuriame (2 dalyje) nurodoma, kad importo muitai gražinami arba atsisakoma juos išieškoti, jeigu per trejus metus nuo skolininko informavimo apie tokių muitų sumą dienos

atitinkamai muitinės įstaigai pateikiamas prašymas. Taip pat taikytinas Taisyklių 10 punktas, kuriame nurodoma, jeigu dėl skirtingo importuojamų naudotų transporto priemonių nusidėvėjimo, jų techninės būklės, papildomai įrengtos įrangos sudėtinga nustatyti, ar importuojamos naudotos transporto priemonės atitinka tapačių ar panašių prekių apibrėžimą, pateiktą Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 142 straipsnyje, tapačių ir panašių prekių muitinio įvertinimo metodai importuojamų naudotų transporto priemonių muitiniam įvertinimui negali būti taikomi. Bendrijos muitinės kodekso 30 straipsnio 2 dalies c punkto nuostatos (dedukcinis muitinio įvertinimo metodas) gali būti taikomos tik įmonių, kurių pagrindinė veikla yra naudotų transporto priemonių prekyba, kai importuotojas pateikia muitinei priimtina informaciją (anksčiau įformintas muitinės deklaracijas, transporto priemonių pardavimo Bendrijos muitų teritorijoje sąskaitas faktūras, remonto išlaidų kalkuliacijas, jeigu transporto priemonės buvo remontuojamos, ir pan.) apie importuotų naudotų transporto priemonių pardavimo Bendrijos muitų teritorijoje kainas.

Pareiškėja, nesutikdama su Muitinės departamento sprendimo Nr. 1A-219 argumentais, teikia savo motyvus:

1. Muitinės deklaracijoje Nr. 14LTSR1000IM012707 (2014-10-13) nurodyta, kad lengvasis automobilis *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, variklio galia 140 KW, yra naudotas ir apgadintas. Šis faktas buvo įformintas ir muitinės apžiūros aktas pridėtas prie muitinės deklaracijos. Muitinė, nustatydamą minėto lengvojo automobilio vertę pagal VŠĮ „Emprekis“ leidžiamą žinyną „Autotransporto kainos Lietuvoje“, nevertino, kad jame nurodomas neapgadintų lengvųjų automobilių kainos, o tai, pasak Pareiškėjos, akivaizdžiai prieštarauja faktinėms aplinkybėms. Pareiškėja kaip įrodymą apie realiai sumokėtą kainą, pagrindžiančią deklaruotą sandorio vertę, pateikė sąskaitą faktūrą Nr. BAL-310 (2014-08-22), tačiau muitinė, Pareiškėjos nuomone, nepagrįstai nurodė, kad deklaruota vertė yra mažesnė už automobilio vertę, apskaičiuotą pagal VŠĮ „Emprekis“ leidžiamo žinyno „Autotransporto kainos Lietuvoje“ duomenis.

Pareiškėja akcentuoja, kad kaip įrodymą pagrįsti savo deklaruotą lengvojo automobilio *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, sandorio vertę, 2016-03-14 kartu su prašymu perskaičiuoti importo mokesčius, pateikė automobilio vertinimo ataskaitą Nr. AV-16-062 (2016-03-10). Remdamasi Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsniu, Pareiškėja teigia, kad Muitinės departamentas sprendime Nr. 1A-219 nepagrįstai nurodė, kad vertinimo ataskaita turėjo būti pateikta iki apgadintų importuojamų naudotų transporto priemonių išleidimo.

2. Pareiškėja tvirtina, jog muitinė nevertino, kad nuo 2014-10-13 yra pateikti visi muitinės procedūrai įforminti ir mokesčiai prievolei apskaičiuoti dokumentai, t. y. muitinės deklaracijos Nr. 14LTSR1000IM012707 (2014-10-13) įforminimo metu buvo pateiktas deklaruotas lengvasis automobilis *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, pagamintas 2013 m., variklio galia 140 KW, sąskaita faktūra Nr. BAL-310 (2014-08-22), lengvojo automobilio apžiūros aktai, automobilio vertinimo ataskaita Nr. AV-16-062 (2016-03-10).

3. Pareiškėja paaiškina, jog neatliko lengvojo automobilio *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, vertinimo iki 2016-03-14, nes pagrįstai tikėjo, kad muitinė pripažins lengvojo automobilio deklaruotą sandorio vertę muitine verte, atsižvelgdama į tai, jog lengvasis automobilis buvo naudotas, apgadintas ir tai buvo nurodyta deklaracijoje Nr. 14LTSR1000IM012707 (2014-10-13), o sumokėtą deklaruotą sandorio vertę patvirtina pateikta sąskaita faktūra Nr. BAL-310 (2014-08-22). Pareiškėja tikėjosi, kad lengvojo automobilio apgaditimai, kurie yra užfiksuoti deklaracijoje Nr. 14LTSR1000IM012707, nekelia abejonių muitinei ir jo vertė bus nustatyta pagal pateiktus sandorio dokumentus. Be to, Pareiškėja tikėjosi lengvąjį automobilį parduoti trečiosios šalies pirkėjui. Pasikeitusi situacija rinkoje (nesant pirkėjų iš trečiųjų šalių) ir tai, kad norint parduoti lengvąjį automobilį į Bendrijos rinką privaloma atlikti papildomus remonto darbus, nes padidėjo kokybės reikalavimai, lėmė tai, kad lengvojo automobilio remontas užsitęsė. Dėl minėtų objektyvių priežasčių lengvasis automobilis iki reeksporto termino pabaigos nebuvo realizuotas. Pareiškėjai pavėlavus pateikti prašymą pratęsti reeksporto terminą iki 24 mėnesių, muitinė neatsižvelgė į lengvojo automobilio

sužalojimus, nors Pareiškėja ne kartą muitinei buvo tai nurodžiusi savo prašymuose dėl termino pratęsimo. Pareiškėjos nuomone, turi būti atsižvelgta ir į tai, kad sumažėjus Pareiškėjos apyvartai, teko atleisti dalį darbuotojų, todėl dėl smarkiai padidėjusio darbo krūvio Pareiškėjos direktorius, atsakingas už muitinės procedūrų įforminimą, nerado minėtam automobiliui pirkejo bei vėlavo pateikti prašymą pratęsti reeksporto terminą.

Aukščiau išdėstytos faktinės aplinkybės, pasak Pareiškėjos, yra pagrindas pripažinti priežastis, dėl kurių iki 2016-03-14 Klaipėdos teritorinei muitinei nebuvo pateikta lengvojo automobilio vertinimo ataskaita, objektyviomis. Kadangi Pareiškėjos veiksmuose nenustatyta apgaulės arba akivaizdaus aplaidumo požymių, Pareiškėja mano, kad turėtų būti taikomos Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnio nuostatos ir jai perskaičiuoti importo mokesčiai.

4. Teigiama, kad Muitinės departamento sprendime Nr. 1A-219 nurodyta teismų praktika administracinėse bylose Nr. A-143-2599/2011 ir Nr. A-143-2823/2011 netaikytina šiam mokestiniam ginčui, nes faktinės mokestinių ginčų aplinkybės minėtose administracinėse bylose nėra analogiškos šio ginčo aplinkybėms.

5. Pastebima, kad Klaipėdos teritorinė muitinė nukrypsta nuo savo anksčiau suformuotos praktikos, nes analogiškose situacijose importo mokesčiai buvo perskaičiuojami pagal pateiktas lengvųjų automobilių vertinimo ataskaitas (Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-01-20 sprendimas Nr. (SR10)-RZ209-11).

Taip pat Pareiškėja prašo atsižvelgti į tai, kad ji neginčija muitinės apskaičiuotų mokestinių prievolių valstybei, tačiau mano, kad šios prievolės turi būti perskaičiuotos, įvertinant faktinę automobilio būklę ir jo realią vertę rinkoje.

Pareiškėja prašo atsižvelgti į aukščiau įvardytas aplinkybes ir pakeisti Muitinės departamento 2016-06-02 sprendimą Nr. 1A-219, įpareigojant Klaipėdos teritorinę muitinę nustatyti automobilio muitinę vertę, remiantis įmonės pateiktais dokumentais pagal Bendrijos muitinės kodekso 30 straipsnio 2 dalies c punkto nuostatas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas atmestinas, o Muitinės departamento 2016-06-02 sprendimas Nr. 1A-219 tvirtintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje kilo dėl to, ar pagrįstai muitinė atsisakė tenkinti Pareiškėjos 2016-03-14 pateiktą prašymą perskaičiuoti importo mokesčius dėl lengvojo automobilio, deklaruoto laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūrai, kurios formalumai nebuvo užbaigti (todėl atsirado bei buvo apskaičiuota ir įregistruota mokestinė prievolė muitinei), lengvojo automobilio muitinę vertę nustatant, remiantis Pareiškėjos kartu su prašymu pateikta vertinimo ataskaita.

Pažymėtina, jog ginčo šalys neginčija, kad nagrinėjamu atveju yra taikytinos atitinkamos Bendrijos muitinės kodekso, Bendrijos muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento nuostatos ir su šiais teisės aktais suderintos Importuojamų naudotų transporto priemonių muitinio įvertinimo taisyklės (Taisyklės). Taip pat šalys neginčija fakto, kad Pareiškėjos pagal Klaipėdos teritorinės muitinės 2014-09-09 išduotą leidimą Nr. LT4LMLPS233 Šiaulių pirmos kategorijos krovinių poste 2014-10-13 pradėta laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūra lengvajam automobiliui *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini* (muitinės deklaracija Nr. 14LTSR1000IM012707), paminėtų teisės aktų taikymo požiūriu nebuvo užbaigta. Klaipėdos teritorinė muitinė, atlikusi leidimo Nr. LT4LMLPS233 (2014-09-09) kontrolę pagal muitinės duomenų bazės informaciją, nenustatė lengvojo automobilio *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, įformintos laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūros užbaigimo iki nustatyto termino (2015-10-13), todėl, vadovaudamasi Bendrijos muitinės kodekso 89 straipsnio 2 dalimi, 201–232 straipsniais, ėmėsi visų priemonių, būtinų sureguliuoti padėčiai, susijusiai su ginčo automobilio, kuriam įforminta laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūra nebuvo užbaigta laikantis nustatytų sąlygų. Klaipėdos teritorinė muitinė, vadovaudamasi Bendrijos muitinės kodekso 204 straipsnio nuostatomis, 2015-12-18 sprendime Nr. 6(SR10)-181 konstatavo, jog Pareiškėjai neužbaigus muitinės deklaracijoje Nr. 14LTSR1000IM012707 laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūros lengvajam automobiliui *Volkswagen Passat*

(kėbulo numeris *duomenys neskelbtini*), atsirado importo mokesčių skola muitinei, o ginčo automobilio muitinė vertė buvo nustatyta remiantis Bendrijos muitinės kodekso 31 straipsnio bei Taisyklių 7, 23 ir 24 punktų nuostatomis, nes Pareiškėjos deklaruoto laikinajam įvežimui perdirtbti automobilio sandorio vertė smarkiai skyrėsi nuo tapačių ir panašių markių ir modelių bei senumo naudotų transporto priemonių importo kainų (atitinkamai netaikytas Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 dalyje nurodyta sandorio vertės metodas) bei Pareiškėjai nepateikus atitinkamų dokumentų ir informacijos, reikalingos automobilio muitinei vertei nustatyti taikant Bendrijos muitinės kodekso 30 str. 2 dalies c punkte nurodytą prekių vieneto kainos metodą, netaikytas ir pastarasis metodas. Muitinės departamentas 2016-02-10 sprendime Nr. 1A-76, patvirtindamas Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-12-18 sprendimą, akcentavo, kad 2016-01-08 skunde Pareiškėja nenurodė prieštaravimų dėl Bendrijos muitinės kodekso 30 straipsnio nuostatų taikymo Klaipėdos teritorinės muitinės sprendime. Pastarojo Muitinės departamento 2016-02-10 sprendimo Nr. 1A-76 Pareiškėja įstatymų nustatyta tvarka neskundė, tačiau 2016-03-14 Klaipėdos teritorinei muitinei pateikė prašymą perskaičiuoti importo mokesčius lengvajam automobiliui *Volkswagen Passat* (kėbulo numeris *duomenys neskelbtini*) pagal kartu su prašymu naujai pateiktą 2016-03-10 vertinimo ataskaitą Nr. AV-16-062. Šio prašymo Klaipėdos teritorinė muitinė 2016-04-20 sprendimu Nr. 6(SR10)-78 netenkinio, nurodydama, jog vertinimo ataskaita pateikta pavėluotai, t. y. jau po prekės (automobilio) išleidimo į laisvą apyvartą, nenustačius objektyvių priežasčių bei aplinkybių, kurios sutrukdė Pareiškėjai pateikti muitinei automobilio vertinimo ataskaitą iki Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-12-18 sprendimo priėmimo. Muitinės departamentas ginčijamame sprendime sutiko su tokia teritorinės muitinės sprendimo pozicija.

Pažymėtina, jog Pareiškėja skunde Komisijai patvirtino, kad neginčija atsiradusių mokestinių prievolių valstybei, tačiau siekia, jog Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-12-18 sprendimu Nr. 6(SR10)-181 nustatyta ir Muitinės departamento 2016-02-10 sprendimu Nr. 1A-76 patvirtinta lengvojo automobilio *Volkswagen Passat* (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) muitinė vertė būtų perskaičiuota pagal Bendrijos muitinės kodekso 30 straipsnio 2 dalies c punkto nuostatas, remiantis *Volkswagen Passat Se* transporto priemonės (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) vertinimo ataskaita Nr. AV-16-062 (2016-03-10), ir atitinkamai perskaičiuoti Pareiškėjai įregistruoti importo mokesčiai dėl to paties automobilio. Pareiškėja nurodė, jog yra pagrindas priežastis, dėl kurių iki 2016-03-14 Klaipėdos teritorinei muitinei nebuvo pateikta lengvojo automobilio vertinimo ataskaita, pripažinti objektyviomis, todėl, Pareiškėjos nuomone, turėtų būti taikomos Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnio nuostatos ir perskaičiuoti Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-12-18 sprendimu Nr. 6(SR10)-181 įregistruoti importo mokesčiai. Kadangi bylos nagrinėjimo apimtis apsprendžiama pagal pareikštus konkrečius ir aiškius reikalavimus, o nagrinėjamoje byloje Pareiškėja yra pareiškusi konkrečius ir aiškius reikalavimus, todėl Komisija mokestinį ginčą nagrinėja jo ribose.

Taigi matyti, jog Pareiškėja kelia klausimą dėl procedūros, numatytos Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnyje, taikymo. Bendrijos muitinės kodekso 236 str. 1 dalyje nustatyta, jog importo arba eksporto muitai grąžinami nustačius, kad tada, kai jie buvo sumokėti, tokių muitų suma nebuvo teisiškai privaloma sumokėti. Muitai negrąžinami ir neatsisakoma jų išieškoti, jeigu įvykių, dėl kurių buvo sumokėta arba įtraukta į apskaitą teisiškai neprivaloma sumokėti pinigų suma, priežastis buvo tyčiniai suinteresuoto asmens veiksmai. To paties straipsnio 2 dalyje numatyta, jog importo arba eksporto muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti, jeigu per trejus metus nuo skolininko informavimo apie tokių muitų sumą dienos atitinkamai muitinės įstaigai pateikiamas prašymas. Šis laikotarpis pratęsiamas, jeigu suinteresuotas asmuo pateikia įrodymus, kad pateikti tokį prašymą per nustatytą laikotarpį jam sukliudė ypatingos aplinkybės arba *force majeure*. Prašymų grąžinti arba atsisakyti išieškoti importo muitus nagrinėjimo tvarką bei atsisakymo išieškoti sąlygas taip pat reglamentuoja Bendrijos muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 899–905 straipsniai. Bendrijos muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 899 straipsnyje nustatyta, jog importo muitų sumos grąžinimo arba atsisakymo ją išieškoti priežastys turi atitikti vieną iš aplinkybių, nurodytų 900–903 straipsniuose, kai tos aplinkybės nėra apgaulės ar akivaizdaus suinteresuoto asmens aplaidumo rezultatas. Pareiškėja jokios aplinkybės, numatytos Bendrijos muitinės kodeksą įgyvendinančio

reglamento 900–903 straipsniuose, kurios pagrindu turėtų būti atsisakyta išieškoti importo muitus, skunde Komisijai nenurodo. Todėl Komisija toliau vertina, ar ginčo atveju yra pagrindas taikyti Bendrijos kodekso 236 str. 1 dalies nuostatas ir nustatyti kitokį jai apskaičiuotos mokestinės prievolės dydį.

Komisija, įvertinusi importuotos prekės muitinės vertės nustatymą reglamentuojančias Bendrijos muitinės kodekso 28–36 straipsniuose ir Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 141–181 a straipsniuose įtvirtintas nuostatas bei Taisyklių, kurios reglamentuoja importuojamų naudotų transporto priemonių muitinės vertės nustatymo tvarką ir šiai vertei nustatyti naudojamų muitinio įvertinimo metodų taikymo sąlygas ir ypatybes, nuostatas, atkreipia dėmesį į tai, jog visi apgadintų importuojamų naudotų transporto priemonių muitinei vertei nustatyti būtini dokumentai turi būti pateikiami iki transporto priemonių išleidimo į laisvą apyvartą. Taisyklių nuostatos (16 p.) nenumato, kad automobilio muitinei vertei nustatyti turto vertinimo ataskaita galėtų būti pateikiama po prekių išleidimo ar po muitinės sprendimo įregistruoti skolą muitinei priėmimo. Tokios pozicijos laikosi ir LVAT bylose, kuriose buvo sprendžiamas klausimas dėl vertinimo ataskaitų atitikties Taisyklėse nustatytiems reikalavimams, tarp jų ir reikalavimui dėl jų pateikimo būdo ir laiko (pavyzdžiui, 2011-10-12 nutartis adm. byloje Nr. A-143-2811/2011, 2011-10-26 nutartis adm. byloje Nr. A-143-2823/2011). Pažymėtina, jog Pareiškėja transporto priemonės *Volkswagen Passat* vertinimo ataskaitos nepateikė ir Muitinės departamentui 2016-01-11 kartu su 2016-01-08 skundu dėl Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-12-18 sprendimo, t. y. transporto priemonės vertinimo ataskaita Nr. AV-16-062 (2016-03-10) teritorinei muitinei buvo pateikta tik 2016-03-14, jau po Muitinės departamento 2016-02-10 sprendimo Nr. 1A-76 priėmimo. Nors Pareiškėja skunde Komisijai akcentuoja aplinkybes, dėl kurių ji tikėjosi, kad automobilio *Volkswagen Passat* (kėbulo numeris *duomenys neskelbtini*) muitinė vertė bus nustatyta pagal pateiktus sandorio dokumentus (pavyzdžiui, deklaracijoje Nr. 14LTSR1000IM012707 (2014-10-13) buvo nurodyta, jog lengvasis automobilis buvo naudotas ir apgadintas, prie deklaracijos pateikta deklaruotą sandorio vertę patvirtinanti 2014-08-22 sąskaita faktūra Nr. BAL-310), jas ir sumažėjusį įmonės darbuotojų skaičių (padidėjusį darbo krūvį) įvardija kaip objektyvias priežastis, kodėl vertinimo ataskaita Nr. AV-16-062 (2016-03-10) buvo pateikta tik po prekės (automobilio) išleidimo į laisvą apyvartą, tačiau sutikti su tokia Pareiškėjos pozicija ir vertinti minėtas aplinkybes objektyviomis Komisija neturi pagrindo. Pastebėtina, jog LVAT, pasisakydamas dėl įrodinėjimo naštos tokio pobūdžio bylose, ne kartą yra nurodęs, kad Taisyklių 7 punkto nuostatos, taip pat kaip ir Bendrijos muitinės kodekso 14 straipsnis bei Bendrijos muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 181 a straipsnis, įpareigoja būtent importuotoją paneigti muitinei kilusias abejones dėl sandorio vertės teisingumo (pavyzdžiui, 2010-11-02 sprendimas adm. byloje Nr. A-143-1243/2010). Iš nagrinėjamoje byloje esančios medžiagos matyti, kad Klaipėdos teritorinė muitinė dar 2015-10-19 raštu Nr. SR10-4(SR10)-17074 kreipėsi į Pareiškėją, nurodydama pateikti dokumentus, liudijančius, kad laikinojo įvežimo perdirtbi procedūra yra baigta, ir informavo apie galimai atsirasiančią mokestinę prievolę. Klaipėdos teritorinės muitinės Šiaulių pirmos kategorijos krovinių poste 2015-10-20 buvo gautas 2015-10-13 prašymas pratęsti muitinės deklaracijoje Nr. 14LTSR1000IM012707 (2014-10-13) įforminto lengvojo automobilio *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, reeksporto terminą 6 mėnesiams susidariusiai situacijai sureguliuoti. Taip pat Pareiškėja Klaipėdos teritorinei muitinei 2015-11-05 pateikė 2015-11-02 prašymą pratęsti 20 darbo dienų laikotarpį pateikti papildomus dokumentus, nes Pareiškėja negali laiku pateikti prašomos informacijos dėl įmonėje likusiems 2 darbuotojams padidėjusio darbo krūvio, bei prašymo 2015-11-03 papildymą. Klaipėdos teritorinė muitinė 2015-11-09 sprendimu Nr. 6(SR10)-153 netenkino Pareiškėjos 2015-10-13 prašymo dėl laikinojo įvežimo perdirtbi procedūros, kuriai įforminta muitinės deklaracija Nr. 14LTSR1000IM012707 (2014-10-13), formalumą užbaigimo laikotarpio pratęsimo, tačiau tos pačios datos raštu Nr. SR10-4(SR10)-18187 informavo Pareiškėją, kad papildomus dokumentus dėl lengvojo automobilio *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, muitinės vertės nustatymo turi pateikti iki 2015-12-07. Klaipėdos teritorinės muitinės Šiaulių pirmos kategorijos krovinių poste 2015-12-08 buvo gautas 2015-12-07 Pareiškėjos prašymas, kuriame Pareiškėja

prašė suteikti jai papildomą 14 darbo dienų laikotarpį pateikti papildomus dokumentus dėl lengvojo automobilio *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, dėl padidėjusio jos darbuotojams darbo krūvio bei pažymėjo, kad laukia turto vertintojo ataskaitų iš UAB „D1“, kuriai yra pateikusi visus reikalingus dokumentus. Klaipėdos teritorinė muitinė kreipėsi 2015-12-08 raštu Nr. (16.8.23)11(MM20)-19605 į UAB „D1“, prašydama informuoti, ar yra pateikti dokumentai lengvojo automobilio *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*, vertinimo ataskaitai sudaryti. UAB „A2“, atsakydama į minėtą Klaipėdos teritorinės muitinės raštą, 2015-12-08 raštu (muitinės gautas 2015-12-09) nurodė, jog UAB „A2“, o ne UAB „D1“ atlieka kilnojamą turto vertinimus, ir kad iki 2015-12-08 iš Pareiškėjos nėra gavusi jokių dokumentų automobilių vertinimams atlikti. Atsižvelgdama į gautą iš UAB „A2“ informaciją, Klaipėdos teritorinė muitinė netenkino Pareiškėjos 2015-12-07 prašymo pratęsti papildomų dokumentų pateikimo muitinei terminą bei 2015-12-18 sprendimu Nr. 6(SR10)-181 dėl nebaigtos laikinojo įvežimo perdirbti procedūros, įformintos pagal muitinės deklaraciją Nr. Nr. 14LTSR1000IM012707 (2014-10-13), pripažino Pareiškėjai mokestinę prievolę muitinei dėl prekės – lengvojo automobilio *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini* – 851 Eur muitą, 2318 Eur PVM, apskaičiavo 46 Eur delspinigius už laiku nesumokėtą PVM ir skyrė 995 Eur baudą. Taigi iš aukščiau nurodytų aplinkybių, darytina išvada, kad Pareiškėja neturėjo jokio pagrindo manyti, jog turto vertinimo ataskaitos jai yra nebūtina pateikti teisės aktų nustatyta tvarka. Akcentuotina ir tai, jog LVAT 2010-07-16 nutartyje adm. byloje Nr. A-575-871/2010 pasisakė dėl pasekmių, kurios kyla importuotojui atsisakius pateikti turto vertinimo ataskaitą, t. y. „turto vertinimo ataskaita yra vienas esminių dokumentų, kuriais remiantis nustatoma muitinė vertė. Neįvertinęs šios aplinkybės, apeliantas turto vertinimo ataskaitą <...> pateikti atsisakė, taip kartu prisiimdamas neigiamas šios savo tiesioginės pareigos, nustatytos teisės aktuose, nevykdymo pasekmes“. Be to, įvertinus aukščiau nurodytą Pareiškėjos susirašinėjimą (kontekstą ir laikotarpius) su teritorine muitine bei *Volkswagen Passat* Se transporto priemonės (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) vertinimo ataskaitos Nr. AV-16-062 (2016-03-10) surašymo datą ir pateikimo muitinei laiką (2016-03-14), konstatuotina, jog Pareiškėja skunde Komisijai nurodė aplinkybės, kuri galėtų būti pripažinta objektyvia priežastimi, sutrukdžiusia jai pateikti turto vertinimo ataskaitą muitinei per teisės aktų nustatytus terminus – iki prekės (automobilio) išleidimo į laisvą apyvartą, t. y. iki Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-12-18 sprendimo Nr. 6(SR10)-181 priėmimo. Kaip minėta, Pareiškėjos 2015-12-07 prašyme Klaipėdos teritorinei muitinei pratęsti dokumentų pateikimo terminą nurodyta priežastis – laukiama užsakytų vertinimo ataskaitų (tarp jų ir dėl automobilio *Volkswagen Passat*, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) – buvo paneigta UAB „A2“ 2015-12-08 raštu. Komisija, atsižvelgusi į tai, kas išdėstyta, sutinka su Muitinės departamento atstovės Komisijos posėdžio metu išdėstyta pozicija, kad Pareiškėja, nepateikusi muitinei per nustatytus terminus turto vertinimo ataskaitos, o tokią vertinimo ataskaitą pateikusi tik 2016-03-14 (kai Muitinės departamentas jau išnagrinėjo Pareiškėjos skundą dėl teritorinės muitinės apskaičiuotos mokestinės prievolės ir priėmė 2016-02-10 sprendimą), praleido terminą šiai ataskaitai pateikti bei teisę ja remtis nustatant automobilio muitinę vertę.

Taigi, Pareiškėjai laiku (iki prekės išleidimo į laisvą apyvartą) nepateikus transporto priemonės *Volkswagen Passat* (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) vertinimo ataskaitos ir neįvykdžius tiesiogiai teisės aktuose (Bendrijos muitinės kodekso 14 straipsnis, Bendrijos muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 181 a straipsnis, Taisyklių 16 punktą) įtvirtintos pareigos, Komisija daro išvadą, kad mokestinė prievolė Pareiškėjai negali būti perskaičiuota jos skunde Komisijai nurodytais pagrindais.

Atsižvelgdama į aukščiau išdėstytas aplinkybes, Komisija konstatuoja, kad Muitinės departamentas visapusiškai įvertino ginčo aplinkybes, tinkamai aiškino ir taikė ginčo santykius reglamentuojančius teisės aktus, todėl ginčijamas sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, taip pat tvirtintinas, o Pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi

Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-06-02 sprendimą Nr. 1A-219.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius